



БОРБА®

9 септември 1944 година!

Най-черната дата в новата история на България!

Преди 64 години, в края на Втората световна война съветските войски, окупираха България. Възползвайки се от това, българските комунисти заграбиха властта и започна кървавата разправа с българите, недолюбващи комунизма.

На снимката: Второто правителство, съставено от проф. Богдан Филов (12 април 1942 – 24 септември 1943 г.), полага клетва пред XXV Обикновено народно събрание. Отляво надясно: Хр. Калфов – председател на Народното събрание, Богдан Филов – министър-председател, П. Габровски – министър на вътрешните работи, проф. Б. Йоцов – министър на просветата, Д. Божилов – министър на финансите, К. Партов – министър на правосъдието, ген. Н. Михов – министър на войната, Н. Захариев – министър на търговията, Хр. Петров – министър на земеделието, Д. Василев – министър на благоустройството. В. Рагославов – министър на железниците, Д. Пешев – зам.-председател на Народното събрание, Ст. Мошанов – зам.-председател на Народното събрание.



Всички те бяха осъдени на смърт от т.нар. комунистически народен съд и екзекутирани заедно с елита на българската политическа и интелектуална мисъл – регенти, министри от други кабинети (Божилов, Багрянов, Муравиев) и народни представители от XXIV и XXV народно събрание, общо 104 души, екзекутирани на 1 февруари 1945 г. Само затова, че преди всичко обичаха България и работеха за нейното благополучие и независимост. С поклон да си спомним за тях!

От 1 януари 2008 г. България е член на Европейския съюз. С приобщаването си към него тя показва твърдата си решимост да бъде неразделна част от Обединена Европа, от нейния човешки, интелектуален, икономически и военен потенциал.

Да се надяваме, че членството ни ще съдейства България, с още по-голяма решимост, да отстоява националната независимост, териториалната цялост и държавния суверенитет на хилядолетната българска държава, съобразени с изискванията на общата европейска конституция.

Бетовеновата “Ода на радостта” стана химн на Европейския съюз. Случайно ли бе това, или дълбоко обмислено, вярно, правилно оценено решение. Бих казала, чудесно решение на професионалисти, знаещи и можещи най-компетентно да решават проблемите, познаващи миналото, прозрели ясно бъдното.

Една мелодия измъчва Лудвиг ван Бетовен още в боя, в жестоката война, унищожаваща човека. “Проклетата война!”, си казва той. “Войната. Гаубиците свиреха. Улучен човек закрепва от болка. Навън по улиците се гърчеха човешки тела. Залп!...” В този момент на човешки аг идва от душата му мелодията: “Радост, ти дете от рая.” На хората им трябва радост, те я заслужават, а не смърт, болка. И се ражда богдра, радостна песен, която да атакува проклетата война. “А сега ще работя от радост за радостта”, тази мисъл го вдъхновява. Музиката е родена от мъката му. Тя е музика за мира и радостта. Защото радостта трябва да бъде за всички.

Шилеровата любима песен “Ода на радостта” го вдъхновява, тя е в основата на творбата му.

Дали истинската радост е за всички, както е желал Бетовен? Дали и у нас днес има радост? Каква е тя? На какво и как се радват някои? “С радостта да обявим война на войната, на жестокостта, човешката болка и страдание.” Това е желал Бетовен. За радост истинска, дълбоко човешка радост за всички.

Елена Вачева,
Хасково

*Радост, ти дете от рая,
ти божествен ясен плам!
Ний пристъпяме с омая,
о, богиньо, в твоя храм.
Твоите радости спояват
туй, що светски нрав дели,
и братя всички люде стават,
щом с крила повееш ти!
Тоз, що своя назовал би
тук една душа макар,
който не – с тиха жалба
да напусне тоз олтар!*

На 7 май 1824 г. на концерт в кралския императорски театър творбата е изпълнена за пръв път. Солата изпълняват видните певци Унгер, Зонтаг, Хайцингер и Зайпелт. “Целият народ е поразен, смаян от величието и значимостта на вашата творба”, пише Шиндлер. Като композитор Бетовен ще владее света, защото никога не е в състояние да спре тържеството на човечеството, за което той се бори. Одата е лебедовата му песен, която затвори устата на онези, които го хулеха, оплюваха, доставяйки му болка и мъка. И тя завладя света. Шуберт застава до леглото на починалия на 26 март композитор, този велик човек той почиташе като най-велик между великите.

